

Teza: treść orzeczenia dyscyplinarnego

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dopuścił się obrazy przepisów postępowania, to jest art. 413§2 pkt 1 i 2 k.p.k., gdyż uznał radcę prawnego obwinionego o dwa czyny za winnego zarzucanych mu czynów, bez ich konkretyzacji i jednocześnie wymierzył mu jedną karę dyscyplinarną nagany.

Sygn. akt: WO – 125/17

ORZECZENIE

z dnia 28 listopada 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/

Sędziowie SWSD Jacek Będkowski

SWSD Anna Maria Kozłowska

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Anny Kończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2017r. sprawy radcy prawnego A. L.

obwinionego o to, że:

1.

W okresie od dnia 27 października 2015r. do dnia 11 maja 2016r. w P.nie podjął żadnej czynności zawodowej pomimo przyjęcia od spółki (...)R.L. z siedzibą w C. (Republika Włosa) zlecenia i otrzymania od klienta zaliczki w kwocie 1.000,00 Euro na poczet wynagrodzenia za prowadzenie spraw o zapłatę przeciwko spółce (...) S.A. z siedzibą we W. unikając kontaktu z klientem przez co dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu radcy prawnego,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2.

W okresie od dnia 11 maja 2016r. do chwili obecnej w P. nie zwrócił na rzecz spółki (...)R.L. z siedzibą w C. (Republika Włosa) otrzymanej zaliczki w kwocie 1.000,00 Euro przekazanej przelewem z dnia 19 lutego 2016r. w związku z udzielonym pełnomocnictwem z dnia 27 października 2015r. na poczet wynagrodzenia za prowadzenie spraw o zapłatę pomimo braku podjęcia jakichkolwiek czynności zawodowych w sprawie i pomimo dokonanego przez klienta wypowiedzenia pełnomocnictwa oraz wezwania go do zwrotu przedmiotowej zaliczki pismem z dnia 11 maja 2016r. przez co dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu radcy prawnego,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

z powodu odwołania Ministra Sprawiedliwości

od Orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Poznaniu z dnia 30 maja 2017r., sygn. akt OSD 16/17

orzeka:

1.

uchylić zaskarżone orzeczenie w całości i przekazać do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu;

2.

pozostawia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego w kwocie 1.100 zł (słownie: jeden tysiąc zł).

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 30 maja 2017r. sygn.. akt OSD-16/17, w sprawie radcy prawnego A. L., obwinionego o to że:

3.

W okresie od dnia 27 października 2015r. do dnia 11 maja 2016r. w P. nie podjął żadnej czynności zawodowej pomimo przyjęcia od spółki (...)R.L. z siedzibą w C. (Republika Włosa) zlecenia i otrzymania od klienta zaliczki w kwocie 1.000,00 Euro na poczet wynagrodzenia za prowadzenie spraw o zapłatę przeciwko spółce (...) S.A. z siedzibą we W. unikając kontaktu z klientem przez co dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu radcy prawnego,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

4.

W okresie od dnia 11 maja 2016r. do chwili obecnej w P. nie zwrócił na rzecz spółki (...)R.L. z siedzibą w C. (Republika Włosa) otrzymanej zaliczki w kwocie 1.000,00 Euro przekazanej przelewem z dnia 19 lutego 2016r. w związku z udzielonym pełnomocnictwem z dnia 27 października 2015r. na poczet wynagrodzenia za prowadzenie spraw o zapłatę pomimo braku podjęcia jakichkolwiek czynności zawodowych w sprawie i pomimo dokonanego przez klienta wypowiedzenia pełnomocnictwa oraz wezwania go do zwrotu przedmiotowej zaliczki pismem z dnia 11 maja 2016r. przez co dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu radcy prawnego,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu uznał obwinionego radcę prawnego A. L. za winnego popełnienia zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych wymierzył mu karę nagany, a ponadto obciążył radcę prawnego kosztami postępowania w kwocie 2.500 zł i zasądził je na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu.

Od niniejszego orzeczenia odwołanie wniósł na niekorzyść obwinionego Minister Sprawiedliwości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 413§2 pkt 1 i 2 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych i wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Odwołanie Ministra Sprawiedliwości należy uznać za oczywiście zasadne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał obwinionego radcę prawnego za winnego zarzucanych mu czynów, bez ich konkretyzacji i jednocześnie wymierzył mu jedną karę dyscyplinarną nagany. OSD pominął dokładne określenie

przypisanych obwinionemu czynów w sytuacji gdy rozpoznaniem objęte były dwa zarzuty, co nie znalazło odzwierciedlenia w rozstrzygnięciu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Dopiero w uzasadnieniu OSD odnosząc się do zgromadzonego materiału dowodowego, stwierdził popełnienie przewinienia dyscyplinarnego wymienionego w pkt. 1 wniosku o ukaranie za co wymierzono obwinionemu karę nagany oraz w pkt. 2 wniosku o ukaranie za co także wymierzono obwinionemu karę nagany.

Jednakże uzasadnienie orzeczenia nie może zastąpić jego treści.

Należy zgodzić się z zarzutem Ministra Sprawiedliwości, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie wskazując, który z dwóch zarzucanych obwinionemu czynów został mu przypisany i nie rozstrzygając w odniesieniu do drugiego z nich ani co do winy ani co do kary rażąco naruszył prawo procesowe.

Zgodnie bowiem z art. 413 § 2 k.p.k. wyrok skazujący powinien zawierać:

1.

dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikację prawną,

2.

rozstrzygnięcie co do kary.

Brak tych elementów orzeczenia uniemożliwia jego kontrolę instancyjną.

W przypadku dwóch przewinień dyscyplinarnych zarzucanych obwinionemu OSD powinien, uprzednio określając przypisany oskarżonemu czyn, wymierzyć za każdy z nich karę jednostkową a następnie, za obydwa przewinienia karę łączną.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.